

DYREKTYWY

DYREKTYWA 2009/101/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich

(wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 44 ust. 2 lit. g),

uwzględniając program ogólny znoszenia ograniczeń w zakresie swobody przedsiębiorczości⁽¹⁾, w szczególności jego tytuł VI,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pierwsza dyrektywa Rady 68/151/EWG z dnia 9 marca 1968 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności w całej Wspólnocie, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich⁽⁴⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽⁵⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości należy tę dyrektywę ujednolicić.

(2) Koordynacja przepisów prawa krajowego dotyczących jawności, ważności zobowiązań spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek komandy-

towo-akcyjnych oraz ich nieważność ma szczególne znaczenie, w szczególności w celu zapewnienia ochrony interesów osób trzecich.

(3) Podstawowe dokumenty spółki powinny być jawne w celu umożliwienia osobom trzecim zapoznania się z ich treścią oraz innymi informacjami dotyczącymi spółki, w szczególności z danymi osób, które są uprawnione do nabywania praw i zaciągania zobowiązań w imieniu spółki.

(4) Bez uszczerbku dla istotnych wymagań i formalności ustanowionych przez prawo wewnętrzne państwa członkowskiego, spółki powinny mieć możliwość wyboru składania swoich obowiązkowych dokumentów i informacji w formie papierowej lub elektronicznej.

(5) Zainteresowane strony powinny mieć możliwość otrzymania z rejestru kopii takich dokumentów i informacji zarówno w formie papierowej, jak i elektronicznej.

(6) Należy zezwolić państwom członkowskim, aby zdecydowały o prowadzeniu krajowego biuletynu przeznaczanego do publikacji obowiązkowych dokumentów i informacji, w formie papierowej lub elektronicznej, lub przewidziały ich ujawnianie w równie skutecznym sposób.

(7) Transgraniczny dostęp do informacji o spółce powinien zostać ułatwiony poprzez umożliwienie, oprócz obowiązkowego ujawnienia dokonywanego w jednym z języków dopuszczonych w państwie członkowskim spółki, dobrowolnej rejestracji wymaganych dokumentów i informacji w dodatkowych językach. Osoby trzecie, działające w dobrej wierze, powinny móc polegać na tłumaczeniach tych dokumentów i informacji.

(8) Należy uściślić, że oświadczenie dotyczące obowiązkowych informacji określone w niniejszej dyrektywie powinno być zawarte we wszystkich pismach i formularzach zamówień spółek, bez względu na to, czy stosowana jest forma papierowa, czy też jakakolwiek inna. W świetle rozwoju technologicznego właściwe jest również zapewnienie umieszczania tych oświadczeń na stronie internetowej spółki.

⁽¹⁾ Dz.U. 2 z 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 25.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8.

⁽⁵⁾ Zob. załącznik I część A.

- (9) Ochrona osób trzecich powinna być zapewniona w drodze przepisów ograniczających w możliwie najszerszym zakresie przyczyny nieważności zobowiązań zaciągniętych w imieniu spółki.
- w Irlandii:
companies incorporated with limited liability,
- (10) W celu zapewnienia pewności prawnej w stosunkach między spółką a osobami trzecimi, jak też między wspólnikami, niezbędne jest ograniczenie przypadków nieważności oraz retroaktywnego skutku orzeczenia stwierdzającego nieważność i ustalenie krótkiego terminu na zakwestionowanie przez osoby trzecie wobec takiego orzeczenia.
- w Grecji:
ανώνυμη εταιρία, εταιρία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία,
- (11) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B,
- w Hiszpanii:
la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Środki koordynujące, zawarte w niniejszej dyrektywie, stosuje się do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w państwach członkowskich, odnoszących się do następujących typów spółek:

— w Belgii:

de naamloze vennootschap,	la société anonyme,
de commanditaire vennootschap op aandelen,	la société en commandite par actions,
de personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid,	la société de personnes à responsabilité limitée,

— w Bułgarii:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции,

— w Republice Czeskiej:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost,

— w Danii:

aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab,

— w Niemczech:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,

— w Estonii:

aktsiaselts, osäühing,

— w Francji:
la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée,

— we Włoszech:

società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata,

— na Cyprze:

δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση,

— na Łotwie:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komandītsabiedrība,

— na Litwie:

akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė,

— w Luksemburgu:

société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée,

— na Węgrzech:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság,

— na Malcie:

kumpannija pubblika/public limited liability company, kumpannija privata/private limited liability company,

- w Niderlandach:
- de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid,
- w Austrii:
- die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung,
- w Polsce:
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna,
- w Portugalii:
- a sociedade anónima de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acções, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada,
- w Rumunii:
- societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni,
- w Słowenii:
- delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba,
- na Słowacji:
- akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným',
- w Finlandii:
- yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag,
- w Szwecji:
- aktiebolag,
- w Zjednoczonym Królestwie:
- companies incorporated with limited liability.
- a) akt założycielski oraz statut, jeśli są one oddzielnymi aktami;
- b) zmiany dokumentów wymienionych w lit. a), w tym przedłużenia czasu trwania spółki;
- c) skonsolidowany tekst zmienionego aktu założycielskiego lub statutu w jego aktualnym brzmieniu po każdej zmianie aktu założycielskiego lub statutu;
- d) powołanie, zakończenie sprawowania funkcji, jak też dane osób, które jako organ przewidziany w prawie albo członkowie takiego organu:
- (i) są upoważnione do reprezentowania spółki wobec osób trzecich oraz do reprezentowania jej w postępowaniu sądowym; z ujawnionych informacji musi wynikać, czy osoby upoważnione reprezentują spółkę samodzielnie czy wspólnie;
- (ii) uczestniczą w zarządzaniu, nadzorowaniu lub kontrolowaniu spółki;
- e) co najmniej raz w roku kwota kapitału subskrybowanego, jeśli akt założycielski lub statut wymieniają kapitał statutowy, chyba że jakiegokolwiek podwyższenie kapitału subskrybowanego wymaga zmiany statutu;
- f) dokumenty księgowe za każdy rok obrotowy, które należy opublikować zgodnie z dyrektywami Rady 78/660/EWG ⁽¹⁾, 83/349/EWG ⁽²⁾, 86/635/EWG ⁽³⁾ i 91/674/EWG ⁽⁴⁾;
- g) każda zmiana siedziby spółki;
- h) likwidacja spółki;
- i) stwierdzenie przez sąd nieważności umowy spółki;

ROZDZIAŁ 2

JAWNOŚĆ

Artykuł 2

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia obowiązkowej jawności w odniesieniu do spółek określonych w art. 1, obejmującej co najmniej następujące dokumenty i informacje:

⁽¹⁾ Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11).

⁽²⁾ Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 91/674/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 374 z 31.12.1991, s. 7).

- j) powołanie likwidatorów, dane ich dotyczące oraz ich odpowiednie uprawnienia, chyba że uprawnienia te wynikają w sposób wyraźny i wyłączny z przepisów prawa lub przepisów statutowych;
- k) zakończenie postępowania likwidacyjnego i wykreślenia z rejestru w państwach członkowskich, w których powoduje to skutki prawne.

Artykuł 3

1. W każdym państwie członkowskim prowadzona jest dokumentacja w rejestrze centralnym, w rejestrze handlowym lub w rejestrze spółek dla każdej ze spółek, które są w nim zarejestrowane.

2. Do celów niniejszego artykułu „forma elektroniczna” oznacza, że dane są początkowo wysyłane i otrzymywane w miejscu przeznaczenia za pomocą urządzeń elektronicznych służących do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) oraz przechowywania danych, oraz całkowicie przekazywane, dostarczane i odbierane w sposób ustalony przez państwa członkowskie drogą kablową, radiową, optyczną lub inną drogą elektromagnetyczną.

3. Wszelkie dokumenty i informacje, które muszą zostać ujawnione na mocy art. 2, znajdują się w dokumentacji lub są wpisywane do rejestru; w każdym przypadku przedmiot wpisu do rejestru musi być wykazany w dokumentacji.

Państwa członkowskie zapewniają możliwość składania przez spółki, oraz inne osoby i organy, od których wymaga się dokonywania lub towarzyszenia przy dokonywaniu powiadomień, wszystkich dokumentów oraz informacji, które muszą zostać ujawnione na mocy art. 2, w formie elektronicznej. Ponadto państwa członkowskie mogą wymagać, aby wszystkie lub niektóre kategorie spółek składały wszystkie lub niektóre rodzaje takich dokumentów i informacji w formie elektronicznej.

Wszystkie dokumenty i informacje określone w art. 2, składane w formie papierowej lub elektronicznej, przechowywane są w dokumentacji lub wpisuje do rejestru w formie elektronicznej. W tym celu państwa członkowskie zapewniają przetwarzanie w rejestrze wszystkich takich dokumentów i informacji składanych w formie papierowej na formę elektroniczną.

Dokumenty i informacje określone w art. 2, złożone w formie papierowej do dnia 31 grudnia 2006 r., nie muszą być automatycznie przetworzone w rejestrze na formę elektroniczną. Jednakże państwa członkowskie zapewniają ich przetworzenie w rejestrze na formę elektroniczną z chwilą otrzymania wniosku o ujawnienie w formie elektronicznej, złożonego zgodnie ze środkami przyjętymi w celu nadania skutku ust. 4.

4. Kopia całości lub części każdego dokumentu lub każdej informacji, określonych w art. 2, musi być udostępniona na wniosek. Wnioski mogą być składane w rejestrze w formie papierowej lub elektronicznej zgodnie z wyborem wnioskodawcy.

Kopie określone w akapicie pierwszym muszą być udostępniane z rejestru w formie papierowej lub elektronicznej, zgodnie z wyborem wnioskodawcy. Ma to zastosowanie w przypadku wszystkich dokumentów i informacji już złożonych. Jednakże państwa członkowskie mogą zdecydować, że uzyskanie z rejestru wszystkich lub niektórych rodzajów dokumentów i informacji złożonych w formie papierowej do ustalonej daty, która nie może być późniejsza niż dzień 31 grudnia 2006 r., nie jest możliwe w formie elektronicznej, jeżeli upłynął określony okres między datą złożenia a datą wniosku złożonego do rejestru. Taki określony okres nie może być krótszy niż dziesięć lat.

Opłata za uzyskanie kopii całości lub jakiegokolwiek części dokumentów lub informacji określonych w art. 2, w formie papierowej lub elektronicznej, nie może przekraczać kosztów administracyjnych.

Kopie wydawane w formie papierowej są poświadczane „za zgodność z oryginałem”, chyba że wnioskodawca zrezygnuje z takiego zaświadczenia. Kopie wydawane w formie elektronicznej nie są poświadczane „za zgodność z oryginałem”, chyba że wnioskodawca wyraźnie zażąda takiego poświadczania.

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu zapewnienia, aby zaświadczenia kopii w formie elektronicznej gwarantowały zarówno autentyczność ich pochodzenia, jak i integralność ich treści, co najmniej za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 1999/93/WE⁽¹⁾.

5. Ujawnienie dokumentów i informacji określonych w ust. 3 dokonuje się poprzez ogłoszenie w całości lub w części, bądź w formie odniesienia do dokumentu, włączonego do dokumentacji lub wpisanego do rejestru, w biuletynie krajowym wskazanym do tego celu przez państwo członkowskie. Krajowy biuletyn przeznaczony do tego celu może być prowadzony w formie elektronicznej.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o zastąpieniu publikacji w biuletynie krajowym środkami o jednakowym skutku, co obejmuje przynajmniej wykorzystanie systemu, w którym ujawnione dane dostępne będą w porządku chronologicznym za pomocą centralnej platformy elektronicznej.

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

6. Spółka może powoływać się wobec osób trzecich na dokumenty i informacje dopiero po ich ujawnieniu zgodnie z ust. 5, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie były o nich poinformowane.

Jednakże w odniesieniu do transakcji mających miejsce przed szesnastym dniem następującym po dniu ujawnienia nie można powoływać się na te dokumenty i informacje wobec osób trzecich, które udowodnią, że nie mogły o nich wiedzieć.

7. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu uniknięcia wszelkich niezgodności między ujawnioną treścią zgodnie z ust. 5 a treścią w rejestrze lub dokumentacji.

Jednakże w przypadku niezgodności nie można powoływać się wobec osób trzecich na tekst ujawniony zgodnie z ust. 5; osoby te mogą jednak powołać się na ujawnioną treść, chyba że spółka wykaże, iż osobom takim znana była treść włączona do dokumentacji lub wpisana do rejestru.

Ponadto osoby trzecie mogą zawsze powoływać się na dokumenty i informacje, dla których formalności ogłoszeniowe nie zostały jeszcze spełnione, chyba że brak ujawnienia pozbawia je skuteczności.

Artykuł 4

1. Dokumenty i informacje, które należy ujawnić na mocy art. 2, zostają sporządzone i złożone do dokumentacji w jednym z języków dopuszczonych przez zasady językowe stosowane w państwie członkowskim, w którym prowadzona jest dokumentacja określona w art. 3 ust. 1.

2. Oprócz obowiązkowego ujawnienia, określonego w art. 3, państwa członkowskie dopuszczają dobrowolne ujawnianie dokumentów i informacji określonych w art. 2, zgodnie z art. 3, w jakimkolwiek języku urzędowym Wspólnoty.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby tłumaczenia takich dokumentów i informacji były poświadczane.

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu ułatwienia dostępu osobom trzecim do ujawnionych dobrowolnie tłumaczeń.

3. Oprócz obowiązkowego ujawnienia określonego w art. 3 oraz dobrowolnego ujawnienia przewidzianego na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić

ujawnienie danych dokumentów i informacji, zgodnie z art. 3, w każdym innym języku.

Państwa członkowskie mogą wymagać, aby tłumaczenia takich dokumentów i informacji były poświadczane.

4. W przypadku rozbieżności między dokumentami i informacjami ujawnionymi w językach urzędowych rejestru a dobrowolnie ujawnionym tłumaczeniem, na to ostatnie nie można powoływać się wobec osób trzecich. Niemniej jednak osoby trzecie mogą powołać się na dobrowolnie ujawnione tłumaczenia, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie wiedziały o wersji, która stanowiła przedmiot obowiązkowego ujawnienia.

Artykuł 5

Państwa członkowskie wymagają, by pisma i formularze zamówień w formie papierowej lub innej zawierały następujące informacje:

- a) informacje niezbędne do określenia rejestru, w którym przechowywana jest dokumentacja określona w art. 3 wraz z numerem spółki w rejestrze;
- b) formę prawną spółki, miejsce jej zarejestrowanej siedziby oraz, w stosownych przypadkach, fakt likwidacji spółki.

Jeśli w tych dokumentach znajduje się wzmianka o kapitale spółki, następuje odniesienie do kapitału subskrybowanego i wpłaconego.

Państwa członkowskie wymagają, by na stronach internetowych spółek znajdowały się co najmniej informacje określone w akapicie pierwszym oraz, w stosownych przypadkach, odniesienie do kapitału subskrybowanego i wpłaconego.

Artykuł 6

Każde państwo członkowskie określa osoby mające dopełnić formalności związanych z ujawnieniem.

Artykuł 7

Państwa członkowskie przewidują odpowiednie sankcje co najmniej w przypadku:

- a) braku ujawnienia dokumentów księgowych zgodnie z wymogiem art. 2 lit. f);

- b) braku w dokumentach handlowych lub na którejkolwiek ze stron internetowych spółki, w zakresie obowiązkowych informacji przewidzianych w art. 5.

ROZDZIAŁ 3

WAŻNOŚĆ ZOBOWIĄZAŃ SPÓŁKI

Artykuł 8

Jeżeli w imieniu spółki będącej w trakcie tworzenia się, przed uzyskaniem przez nią osobowości prawnej, podjęto działania i jeśli spółka nie wypełnia zobowiązań wynikających ze wspomnianych działań, osoby, które podjęły te działania, są za nie bez ograniczeń odpowiedzialne solidarnie, chyba że umowa przewiduje inaczej.

Artykuł 9

Dopełnienie formalności ujawnienia danych dotyczących osób, które będąc członkami organów spółki, mają prawo do jej reprezentowania, powoduje, że nie można powoływać się wobec osób trzecich na nieprawidłowości w ich powołaniu, chyba że spółka wykaze, iż osoby trzecie wiedziały o takich nieprawidłowościach.

Artykuł 10

1. Działania podjęte przez organy spółki są wiążące, nawet jeśli działania te nie wynikają z przedmiotu działalności spółki, chyba że wspomniane działania wykraczają poza kompetencje, jakie prawo przyznaje tym organom lub których przyznanie prawo im umożliwia.

Jednakże państwa członkowskie mogą przewidzieć, że spółka nie ponosi za nie odpowiedzialności, w przypadku gdy działania te wykraczają poza cele spółki, jeśli spółka udowodni, iż osoba trzecia wiedziała, że działania wykraczają poza cele spółki lub że osoba trzecia nie mogła tego nie wiedzieć, biorąc pod uwagę okoliczności; jawność statutu nie stanowi wystarczającego dowodu.

2. Nie można powoływać się wobec osób trzecich na wiążący charakter ograniczeń kompetencji organów spółki wynikających ze statutu lub z decyzji właściwych organów, nawet jeśli zostały ujawnione.

3. Jeśli prawo krajowe przewiduje, że prawo reprezentowania spółki może zostać przyznane na zasadzie odstępstwa od przepisów prawa regulujących te kwestie, na podstawie przepisów statutowych, jednej osobie lub kilku osobom działającym łącznie, to prawo krajowe może przewidzieć możliwość powoływania się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, pod warunkiem że dotyczą one ogólnej kompetencji do reprezentacji; kwestia, czy można powoływać się na wiążący charakter przepisów statutowych wobec osób trzecich, jest regulowana w art. 3.

ROZDZIAŁ 4

NIEWAŻNOŚĆ UMOWY SPÓŁKI

Artykuł 11

We wszystkich państwach członkowskich, w których przepisy prawa nie przewidują w momencie tworzenia spółki kontroli prewencyjnej, administracyjnej lub sądowej, akt założycielski i statut spółki, jak też wszelkie zmiany tych dokumentów, muszą być sporządzone i poświadczane we właściwej formie prawnej.

Artykuł 12

Prawo państw członkowskich może wprowadzać system unieważniania umowy spółki tylko na następujących warunkach:

- a) nieważność musi zostać stwierdzona orzeczeniem sądowym;
- b) nieważność może zostać stwierdzona jedynie z następujących powodów:
 - (i) brak aktu założycielskiego lub niedopełnienie formalności kontroli prewencyjnej lub właściwej formy;
 - (ii) przedmiot działalności spółki jest niezgodny z prawem lub sprzeczny z porządkiem publicznym;
 - (iii) brak w akcie założycielskim lub w statucie informacji na temat firmy spółki, kwot kapitału indywidualnie subskrybowanego, łącznej kwoty kapitału subskrybowanego lub przedmiotu działalności spółki;
 - (iv) nieprzestrzeganie przepisów prawa krajowego dotyczących minimalnej kwoty kapitału, która ma zostać wpłacona;
 - (v) brak zdolności do czynności prawnych wszystkich członków założycieli;
 - (vi) fakt, że wbrew prawu krajowemu regulującemu spółkę liczba członków założycieli jest mniejsza niż dwóch.

Poza tymi przypadkami nieważności w przypadku spółki nie można powoływać się na żadną podstawę nieistnienia, nieważności bezwzględnej, względnej lub unieważnienia.

Artykuł 13

1. Możliwość powoływania się wobec osób trzecich na wiążący charakter orzeczenia sądu stwierdzającego nieważność umowy spółki uregulowana jest w art. 3. Jeśli prawo krajowe przewiduje dla osób trzecich możliwość zakwestionowania takiego orzeczenia, osoby te mogą to uczynić w terminie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia orzeczenia sądu.

2. Nieważność powoduje likwidację spółki, jak również jej rozwiązanie.

3. Bez uszczerbku dla skutków wynikających z likwidacji, nieważność nie narusza ważności zobowiązań spółki lub zobowiązań podjętych wobec niej.

4. Przepisy prawa każdego państwa członkowskiego mogą regulować skutki nieważności między wspólnikami.

5. Akcjonariusze lub udziałowcy pozostają zobowiązani do wpłacenia kapitału subskrybowanego, a nie wniesionego, w takim zakresie, w jakim wymagają tego zobowiązania podjęte wobec wierzycieli.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 14

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w terminie do dnia 1 stycznia 2012 r., sprawozdanie, w stosownym przypadku wraz z propozycją zmiany przepisów określonych w art. 2 lit. f) oraz w art. 3, 4, 5 i 7 w świetle doświadczeń nabytych w trakcie stosowania tych przepisów, ich

celów i zaobserwowanego w tym czasie rozwoju technologicznego.

Artykuł 16

Dyrektywa 68/151/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I część A, zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu

Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 16)

Dyrektywa Rady 68/151/EWG
(Dz.U. L 65 z 14.3.1968, s. 8)

Załącznik I, pkt III.H Aktu przystąpienia z 1972 r.
(Dz.U. L 73 z 27.3.1972, s. 89)

Załącznik I, pkt III.C Aktu przystąpienia z 1979 r.
(Dz.U. L 291 z 19.11.1979, s. 89)

Załącznik I, pkt II.D Aktu przystąpienia z 1985 r.
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 157)

Załącznik I, pkt XI.A Aktu przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 194)

Dyrektywa 2003/58/WE Parlamentu Europejskiego
i Rady (Dz.U. L 221 z 4.9.2003, s. 13)

Załącznik II, pkt 1.4.A Aktu przystąpienia z 2003 r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 338)

Dyrektywa Rady 2006/99/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 137)

wyłącznie pkt A.1 załącznika

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 16)

Dyrektywa	Termin transpozycji
68/151/EWG	11 września 1969 r.
2003/58/WE	30 grudnia 2006 r.
2006/99/WE	1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 68/151/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	art. 3 ust. 1
art. 3 ust. 2	art. 3 ust. 3
art. 3 ust. 3	art. 3 ust. 4
art. 3 ust. 4	art. 3 ust. 5
art. 3 ust. 5	art. 3 ust. 6
art. 3 ust. 6 akapit pierwszy i drugi	art. 3 ust. 7 akapit pierwszy i drugi
art. 3 ust. 7	art. 3 ust. 7 akapit trzeci
art. 3 ust. 8	art. 3 ust. 2
art. 3 a	art. 4
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11 zdanie wprowadzające	art. 12 zdanie wprowadzające
art. 11 pkt 1	art. 12 lit. a)
art. 11 pkt 2 zdanie wprowadzające	art. 12 lit. b) zdanie wprowadzające
art. 11 pkt 2 lit. a) do f)	art. 12 lit. b) ppkt (i)–(vi)
art. 12	art. 13
art. 13 akapit pierwszy drugi i trzeci	—
art. 13 akapit czwarty	art. 14
art. 14	art. 18
—	art. 15
—	art. 16
—	art. 17
—	załącznik I
—	załącznik II